

14. Krisztus testének egysége

Az egyház egy test sok taggal, kihívva minden nemzetből, álgazatbá, nyelvből és népéből. Krisztusban új teremtés vagyunk. Az egyházat nem oszthatja meg faji, kulturális, műveltségbeli és nemzetiségi, valamint alacsony és magasabb rendű, szegény és gazdag, férfi és nő szerinti megkülönböztetés. Krisztusban mindannyian egyenlők vagyunk, akiket Vele és egymással egy lélek tart össze az életben. Azt látjuk, hogy a szegények és a fenntartás nélküli szolgálatunk és szolgáljanak nekünk. A Szentírásban keresztes - amelyben Jézus Krisztus a magát nyilatkoztatta ki - mindannyian ugyanannak a hitnek és reményeseknek vagyunk részesei, és ezt bizonyítja a hirdetésük mindenkinek. Ennek az egységnek a forrása a Szentírásig egyenlőségében van, aki gyermekeknek fogadott minket. (Róm 12:4-5; 1Kor 12:12-14; Mt 28:19-20; Zsolt 133:1; 2Kor 5:16-17; ApCsel 17:26-27; Gal 3:27-29; Kol 3:10-15; Ef 4:14-16; 4:1-6; Jn 17:20-23)

Jézus már befejezte munkáját a földön (Jn 17:4), de még a halála előtti estén is aggódott tanítványai állapota miatt.

Irgységük miatt azon vitakoztak, hogy ki a nagyobb, és ki nyeri el majd Krisztus országában a legmagasabb rangot. Ágy tűnt, sőt két félre talált Jézus magyarzata arra, hogy országának alkotóeleme az alázatosság, és igazi követői szolgálnak, készségesen áldozatot hoznak, kérésüket sem várva érte (Lk 17:10). Még az Ópáldija is hibával tűnt, amikor lehajolt, hogy megmossa a lábukat, azt tve, amit az ezzel járó következtés miatt egyikük sem vállalt (lásd e követnyv 15. fejezet).

Jézus a szeretet. Sugárzó kényes letességre hatására kette a tette. Tanítványai, akik nem értették meg a zetlen szeretetét, erős előtellel viseltettek a nem zsidó szarmazással, a nőkkel, a "bűnösökkel" és a szegényekkel szemben. Ez volt az oka, hogy nem látták meg, Krisztus még e megvetettek is mélyes szeretettel vette kál. Amikor a tanítványok egy rossz hű-rű samaritánus asszonnyal beszélgetve találták a Mestert, nem tudták még, hogy az aratásra árett mező, amely mindenféle gabont magában foglal, kősz a betakarásra.

De Krisztust nem tántorította el sem a hagyomány, sem a kőzfelfogás, sőt még a családi befolyás sem. Elfojthatatlan szeretete előtt a megtért emberiség, és gyagyátlag hatott. Az igazi tanítványság bizonyára oka ez a szeretet lenne, amely megkülönbözteti őket a nemtörődő néptől? A tanítványoknak is úgy kell szeretni, mint ahogy Ő szeretett. A világ ágy mindig felismerheti a kereszteseket, nem a szavaik alapján, hanem azért, mert Krisztus szeretete mutatkozik meg bennük (v. Jn 13:34-35).

Máig a Gecsemánkertben is egyházainak egysége - azoké, akik "az a világban" jöttetek (Jn 17:6) - foglalkoztatta legjobban Krisztust. Azért fohászodott Atyjához, hogy olyan egység legyen az egyházban, mint amely az Istent képezi. Kérlek, add, hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te "bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek közöttük; hogy elhiggye a világot, te "ldtál engem" (Jn 17:21).

Ez az egység az egyház leghatásosabb eszköze a bizonyítékban, mert Krisztusnak az emberiség iránti "szelíd szeretet" bizonyítja. "Én "on öbennél, és te "bennem; hogy "készen" legyenek, és hogy megismerje a világot, hogy te "ldtál engem, és szeretted őket, amiket engem szeretted." (Jn 17:23)

Á

A bibliai egység és az egyház

Milyen egységre gondolt Krisztus a mai Iáthatás egyházzal kapcsolatban? Hogyan lehetséges ez a szeretet és egység? Mi az alapja? Melyek az "összetevői"? Egyformaságot követel, vagy teret enged a "lényeg" zöngének? Hogyan működik az egység?

A "lelek" egysége. A Szentlélek az egyház egységét hajtja erő. A "vők" általa jutnak az egyházba. "Egy "lelek által mi mindnyájan egy testet kérteltettünk meg." (1Kor 12:13) E megkeresztelt tagok "záró" olyan egységnek kell lenni, amiről "l" Á-gy Á-r: "az a "lelek egysége" (Ef 4:3).

Az apostol felsorolta a "lelek" egységének "összetevőit". "Egy a test, és egy a "lelek, amiképpen elhátotoknak egy reményében is háttatok el; egy az "s, egy a hit, egy a keresztség; egy az Isten, és mindeneknek Atyja, aki mindeneknek felette van, és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik." (Ef 4:4-6) Az egy "sz" hátszeres megismétlése kiemeli a teljes egységet, amit "l" a lelki szemeivel látott.

A Szentlélek minden "pól" és fajtja a há-vja az embereket, és megkereszteli őket egy testet, Krisztus testét, egyházát. Amint "vekednek Krisztusban, a kulturális "lényeg" meg "l" nem osztják meg őket. A Szentlélek "ldtál" az előkelők és alacsony sorsak, szegények és gazdagok, férfiak és nők "záró" gáttakat. Tiszteletben tartják egymást, mivel tudják, hogy Isten szemében egyenlők.

Ez az egység testi szinten is hat. Azt jelenti, hogy a helyi gyülekezetek mindenütt egyenlők, máig

akkor is, ha egyesek más országokból pönzt, illetve misszionáriusokat kapnak. Az ilyen lelki egység nem ismeri a rangsort. A belföldiek és a misszionáriusok egyenlők Isten előtt.

Az egységes egyháznak egy a reménye, az "dvísség és boldog reménye", ami "a nagy Istennek és megtartás Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenésekor" válik valára (Tit 2:13). Ez a reménye a békesség és a "forrása, és erőteljesen állítja az egységes bizonyosságot" (Mt 24:14). "talakuláshoz vezet, mert "közben megvan ez a reménye Órinta, az mind megtisztítja ő magát, amiképpen ő is tiszta" (1Jn 3:3).

A hők a "hit - a Jézus Krisztus engesztelő áldozatába vetett hit - által válnak a test tagjaivá. A Krisztus halálát és feltámadását jelképező keresztség (Róm 6:3-6) tákóletesen kifejezi ezt a hitet, amely a Krisztus testével való egységről tesz bizonyosságot.

Végül, a Szent-rés azt tanítja, hogy egy a Lélek, egy az Ásr, és egy az Atya Isten. Az egyház egységének minden oldala a Szentháromság Isten egységének alapján áll. "A kegyelmi ajándékokban pedig kávénség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is kávénség van, de ugyanaz az Ásr. "és kávénség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenki." (1Kor 12:4-6)

Az egység mártíre. A hők gondolkodásában és a tákóletben is egység tapasztalható. Figyelj meg a kávévetkező intéseket: "A békesség és tőrésnek és vigasztalásnak Istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint, hogy egy szível, egy szíjjal dicsősétek az Istent és a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyját" (Róm 15:5-6). "Kérek azonban titeket, atyáimfiak, a mi Urunk, Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképpen szíjjatok, és ne legyenek kávézetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben." (1Kor 1:10) "és vigasztalásdjatok, egy értelemben legyetek, békességben éljétek; és a szeretetnek és békességnek Istene lásszen véletek." (2Kor 13:11)

Isten egyházában tehát egységnek kellene megmutatkoznia, úgy érésben, mint gondolatban, illetve cselekedetben. Azt jelenti ez, hogy a tagoknak egyformán kell érezni, gondolkodni és cselekedni? Vajon a bibliai egység egyformaságot jelent?

Egység a kávénségben. A bibliai egység nem jelent egyformaságot. Az emberi test bibliai hasonlata mutatja, hogy az egyház egysége a kávénségben való meg.

A testnek sok szerve van, amely mind hozzájárul a test legkedvezőbb működéséhez. Mindegyik alapvetően fontos, másképp eltérő feladatot lát el, egyik sem haszontalan.

Ugyanez az elv igaz az egyházban is. Az Úr az ajándékokat adja "mindenkinek káivalán, amint akarja" (1Kor 12:11), egyszószóges változatosságot teremtve, ami a gyülekezet javára szolgál. Nem gondolkodik minden tag egyformán, és nem is képesek mindannyian ugyanazt a munkát elvégezni, ám mindannyian ugyanannak a céleknek az irányváltása alatt dolgoznak; Istentől kapott képességekkel építik az egyházat.

Minden ajándék hasznos-társára szolgál, ahhoz, hogy az egyház el tudja végezni a feladatát. Együttműködésnek teljes körű evangélizációs erő. Az egyház sikere nem attól függ, hogy minden tagja egyforma, és mindenki ugyanazt teszi; hanem attól, hogy az összes tag végezze Istentől kapott feladatát.

A szőlőtő és a szőlővesszők természetesen személetesen a káivalánban az egység egységét. Jézus a szőlőtő hasonlatával a hűvö vele való egységét akarta bemutatni (Jn 15:1-6). Az ágak, a hűvők az igazi szőlőtőből, Krisztusból ágaznak el. Minden keresztny, mint minden ág és levél, káivalánban a töltőtől, máségek egységben vannak, hiszen ugyanazt a táplálékot kapják ugyanabban a forrásból, a szőlőtőből. A szőlővesszők káivalán maradnak, és nem olvadnak el, máségek, minden tag káivalánban van egymással, ha ugyanabban a töltő ered. Mind egy forrásból kapják a táplálékot, ugyanazokat az életrészt tulajdonságokat szavadják magukba.

A keresztnyi egység tehát azon múlik, hogy a tagok be legyenek oltva Krisztusba. Tőle jön az erő, ami felélelőnként a keresztnyi életet. Tőle származik az egyház feladatának ellátásához szükséges képesség és erő. Minden keresztny elzárás, szokásait és életmódját alakítja, ha hozzá kapcsolódik. Általában káivalánban a tagok egymáshoz, káivalánban káivalánban fognak össze. Ha a tagok benne maradnak, számúzik az életrészt, így megszületik a keresztnyi egység, ami képes teszi őket arra, hogy végrehajtsák a feladatukat.

Káivalánban a természet káivalánból áll ugyan az egyház, de mind egy fő irányváltása alatt dolgoznak. Sokféle ajándék van, de egy a cél. Noha az ajándékok eltérnek egymástól, a cselekedetek összhangot mutatnak. "Ugyanez az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben." (1Kor 12:6)

A hit egység. Az ajándékok káivalánban az egység azonban nem jelent hitbeli eltérést. Az utolsó időkben Isten egyházait olyan emberek alkotják, akik az evangélium talaján állnak, életükre az jellemző,

hogy megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét (Jel 14:12). Együtt hirdetik a világnak Isten üdvösségre hívő üzenetét.

Á

Mennyire fontos az egyház egysége?

Az egység nélkülözhetetlen az egyházban. Ennek az egyház nem tudja elvezetni szent üzenetét.

Az egység teszi az egyház fűradóit eredményessé. A megosztást és közelmektől zaklatott világban a közlekedő egységű, erőmorsókat és beállított tagok szeretete és egysége minden másnál nagyobb erővel tesz bizonyítást az egyház üzenetéről. Ez az egység megdöbbentő bizonyítást szolgáltat arra, hogy kapcsolatban állnak a Mennel, és valóban Krisztus tanítványai (Jn 13:35). Isten Igájának hatalmát bizonyítja.

A magukat kereszténynek vallók közötti közdelem a nem hívőkben ellenszenvet vált ki, és talán ez a legnagyobb akadály, ami meggátolja a keresztény hit elfogadását. A hívők igazi egysége azonban ellenkező irányba hat. Krisztus azt mondta, a világ számára ez az egyik fő bizonyíték, hogy Ő a Megváltó (Jn 17:23).

Az egység Isten országának valószínűleg mutat. Az igazán egységes egyház a Földön azt mutatja, hogy tagjai komolyan köszik a mennyi közle. A földi egység bizonyítja Isten örök országának valószínűleg. A Szent-írás szavai teljesebben azok között, akik "gyöknek. "Mily jó, és mily gyönyörű és, amikor együtt lakoznak az atyafiak!" (Zsolt 133:1)

Az egység mutatja igazán az egyház erejét. Az egység erősíti, a megosztás gyengíti. Az egyház akkor igazán virágzó és erős, amikor tagjai egyet Krisztussal és egymással, szszhangban dolgoznak a világ megmentéséért. Akkor, és csak akkor "Isten munkáit" a sz legteljesebb értelmében (1Kor 3:9).

A keresztényi egység kihívás az egyre inkább megosztott, a szeretet nélkülözli által felszabdalt világnak. Az egységes egyház jelent megoldást a kultúrák, fajok, nemek és nemzetiségek szerint megosztott társadalomnak. Az egységes egyház ellenáll a sítátni támadásoknak. A sztatóg erői valóban tehetetlenek az egyházzal szemben, ha tagjai egy szeretik egymást, amint Krisztus szereti őket.

Az egységes egyház pozitív, csodálatos hatásait a zenekar előadásához lehetne hasonlítani. Mielőtt fellép a karmester, a zenészek hangolják hangszereiket, teljes a hangzavar. Amikor megjelenik a karmester, elcsendesül a zűrzavaros zaj, és minden szem rá figyel. A zenekar minden tagja egyenes tartással ül, felkészült a karmester irányítására. A vezetőnek kénytelenül, a zenészek szívesen győnyrű muzsikát szívesen hallgatnak meg.

„Krisztus testének egysége azt jelenti, hogy a lelem hangszert az elhívottak hatalmas zenekarával egyesítem, Isten - a Karmester - pálcájára figyelve. Az a kíváncsúgunk, hogy a karmester intésére előadhassuk Isten szeretetének szívesen hallgatni az emberiségnek.”[1]

Á

Az egység megvalósítása

Az Istenségnek és a hívőknek is kénytelenül kell működni, hogy egység legyen az egyházban. Mi az egység forrása, és el lehet-e érni? Mi a hívők szerepe?

Az egység forrása. A Szentírásból kitűnik, az egység (1) az Atya megtartás erejéből (Jn 17:11), (2) az Atya dicsőségéből, amit Krisztus kénytelenül adott (Jn 17:22) és (3) Krisztusnak a hívőkben lakozásából származik (Jn 17:23). Krisztus testében a Szentlélek, „Krisztus Lelke” az az esszetartás erő, amely jelenlétevel egységbe fog minden részt.

A kerékagy és a kők hasonlatával, minél inkább a gyülekezeti tagok (a kők) Krisztushoz (a kerékaghoz), annál inkább lesznek egymáshoz. „Az igazi egység titka mind az egyházban, mind a családban nem a bűnösökben, az irányításban, és nem is a nehézségek leküzdésére tett emberfeletti erőfeszítésben rejlik - noha ennek nagy részét valóban meg kell tenni -, hanem a Krisztussal való egységben.”[2]

A Szentlélek egyesítő szerepe. A Szentlélek, mint „Krisztus Lelke” vagy „az igazság Lelke”, egységbe forraszt.

1. Ásszpontosíts az egységre. Amint a Szentlélek a hívőkbe kénytelenül, eléri, hogy felül tudjanak emelkedni

azokon az emberi előtérleteken, amelyek alapja a műveltség, faji, nemi, szociális, nemzeti és hivatalbeli különbségek (lásd Gal 3:26-28). Ezt úgy értem, hogy általa Krisztus kelti az emberek szociális életét. Akikben Jézus él, azok rá összpontosítják figyelmüket, és nem a magukra. A Krisztussal való egység hozza létre az egymással való egységet, ami a lélek győzelem. A lehető legkevésbé figyelnek az eltérésekre, és összefognak a missziós munkában, Jézus nevének dicsőségére.

2. A lelki ajándékok szerepe az egységben. Mennyire tekinthetők elérhető cselekedetnek az egyház egységét? Amikor Krisztus elkezdte kelti az életet a mennyben, Atyja oldalán, bizonyossá tette, hogy a népnek egységben nem állatás. A Szentlélek által olyan ajándékokat adott, amelyeknek célja a hitbeli egység létrehozása a hívők között.

Ezekről az ajándékokokról szólva Péter elmondta, hogy Krisztus "adott némi cselekedeteket apostoloknak, némi cselekedeteket pedig evangélistáknak, némi cselekedeteket pedig pásztoroknak és tanítványoknak; a szentek tártalomtalanul, szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére; máig eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, a helyes tanításra, a Krisztus teljességével áldozó kornak méltóságára" (Ef 4:11-13).

Isten azt tervezte, hogy ezekkel az egyházi ajándékokkal "adja a hit egységét" a hit egységét fejlesztő (Ef 4:3, 13), a hívők között és szilárdan lesznek általuk, "hogy a hit ne legyen gyerekek, akiket ide s tova hárny a hab, és hárny a tanításnak akármilyen szele, az emberek általánosan által, a társaságához való családok által" (Ef 4:14; lásd még e kinyitást 16. fejezetben).

A hívők a kapott ajándékok által szeretettel mondják az igazságot, és felnőnek Krisztusban, aki az egyház Feje. Így alakul ki a szeretet erőteljes egysége. Krisztusban - mondja Péter - "az egész egység test, az építéssel egyberakva és egybeszerkesztve az Ő segédletek minden kapcsolatával, minden egyes tagnak méltósága szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevelését a maga általánosan, szeretetben" (Ef 4:16).

3. Az egység alapja.
A Szentlélek, mint "az igazság lelke" (Jn 15:26), azon munkálkodik, hogy teljes tisztelettel Krisztus előtt. Feladata a hívőket minden igazságra elvezetni (Jn 16:13). Világos tehát, hogy a Krisztus-központú igazság az egység alapja.

A Szentlélek általánosan elvezetni a hívőket Jézus igazságára. Az ilyen bibliatanulmányozás egységben vezet. A tanulás azonban maga nem elegendő az igazi egységhez. Igazi egységben

csak a Jézusi igazság hite, megőrlése és hirdetése forraszt. A kizűzesség, a lelki ajándékok és a szeretet mind igen fontos, ám ezek teljessége csak azáltal érkezik el, aki ezt mondta: "Én vagyok az Ő, az igazság és az élet" (Jn 14:6). Krisztus így imádkozott: "Szenteld meg őket a te igazságoddal; a te Igazságod igazság" (Jn 17:17). Az egység feltevése tehát, hogy a hávők úgy fogadják be a világgosságot, ahogyan az az Igából ragyog.

Ha a Jézusi igazság lakozik a szívben, finom-tja, nemes-ti és megtisztítja az életet, elszlat minden előtétet, megszűntet minden sárlást.

Krisztus Őj parancsolata. Isten az egyházat is, mint az embert, saját képére formálta. A Szentháromság tagjai szeretik egymást, ezért az egyház tagjai is szeretni fogják egymást. Krisztus megparancsolta a hávőknek, azzal mutassák be Isten iránti szeretetüket, hogy úgy szeretik a testvéreket, mint magukat (Mt 22:39).

Jézus a Golgotán a vágóig gyakorolta a szeretet elvét. Kizűzetlenül a halála előtt Őj megerősítette szavát, amit korábban mondott, akkor, amikor Őj parancsolatot adott tanítványainak: "Ez az Őn parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen Őn szerettelek titeket" (Jn 15:12; v. 13:34). Mintha ezt mondta volna nekik: "Arra kérek benneteket, hogy ne kardoskodjatok a jogaitokért; ne kiveteljétek, hogy megkapjátok, ami nektek jár, ne pereskedjétek, ha nem lesz a tiétek, ami megilletne. Kérek, mezé-telen-tétek le hátatokat a korbácsok előtt, fordítsátok oda a májók orcáitokat is, viseljétek el, ha hamis váddal illetnek, gúnyolnak, kinevetnek, szeszéznak, megtérnek titeket, a keresztre szegeznek, és eltemetnek, ha ez kell májók szeretetéhez, mert ez jelenti úgy szeretni a testvéreket, ahogy Őn szeretlek titeket."

1. A lehetetlen lehetséges. Hogyan szerethetünk úgy, ahogyan Krisztus? Lehetetlen! Krisztus lehetlent kőrőlünk, ám Ő valára tudja váltani máig a lehetlent is. Meggát: "Én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok" (Jn 12:32). Krisztus testének egysége hasonlóságot tesz az Istenhez, a hávők a testé lett Ige által egységre kerülnek Istennel. Ezenkívül a hávők egysége kapcsolati is, mert mind a Szőlőtől erednek. Vágezetül az egység a keresztnél gyűlik; a Golgotán bizonyított szeretet virrad fel a hávőkben.

2. Egység a keresztnél. Az egyház egysége a keresztnél valósul meg, mégpedig csak akkor, ha felismerjük, hogy képtelenek vagyunk úgy szeretni, mint Jézus, és nem is szeretünk úgy, mint Ő; ha elismerjük, hogy szükségünk van állandó jelenlétére az életünkben, és elhisszük, amit mondott: "Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:5). A keresztnél rájövünk, hogy nemcsak őrtünk halt meg, hanem a földön minden emberért. Ez azt jelenti, hogy szeret minden nemzetet, fajt, minden szűnt és rangú embert. Mindenkit egyformán szeret, bármennyire is különböznek egymástól. Ezért gyűlik az egység Istenben. Az embert a szűk lántrúságra hajlamos

elválasztani a felebarátjaitól. A kereszt által a vakáigunkon, Ős Isten árcsoduláival látja el az embereket, mutatva, egyikük sem ártóktelen. Mindegyikre szükség van. Ha Krisztus szereti őket, nekünk is azt kell tennünk.

Amikor Krisztus

megjött, látta, hogy keresztre feszítéssel mindenkit vonzani fog hozzá, ezen azt ártotta, hogy a legnagyobb szenvedést elviselő lánynek, azaz Ánnyának mágnesez vonzereje egyet teremt a testben, az egyházban. Krisztus átkelt a Menny Ős kázzal, hatalmas szakadékon, Ágy egészen jelentéktelenné válik az a párt, amit meg kell tennünk az utca, illetve a város oldalára, hogy elárjünk egy testvérrel.

A Golgota ezt jelenti:

„Egy más terhet hordozzátok” (Gal 6:2). Az emberiség minden terhet magjára vette, ami kioltotta az életet, de Ágy életet adhatott nekünk, Ős szabaddá tehetett, hogy egymást segítsek.

Az egységhez vezető

lépések. Az egység nem jár le magától. A hűvöknek lépéseket kell tenni ennek érdekében.

1. Egység a

csalásban. Az

egyházi egység tekintetében a család ideális kiképzőhely (lásd e könyv 22. fejezetét). Ha bármelyikünk kedvesét, szeládságot, társalmat Ős szeretetet tanulunk otthon, ha a családjunkban a kereszt foglalja el a központi helyet, akkor lépések leszünk a gyülekezetben megvalósítani ezeket az elveket.

2. Társuljunk az

egységhez. Soha

nem jutunk egységhez, ha nem társulunk lelkiismeretesen annak elérésére, Ős soha nem is állítjuk fel a célunkat, hogy máj elártsunk. Naponta imádkoznunk kell az egységért, az egység lelki letét gondosan Ájpolva magunkban.

Fontos, hogy a

különböző nézeteket ne hangsúlyozzuk, inkább csökkentsük, Ős kerüljünk a lényegtelen dolgok feletti vitatkozást. Ahelyett, hogy a megosztást keltő dolgokra összpontosítunk, beszéljünk arról a sok ártókes igazsággról, amiben egyetértünk. Beszéljünk az egységről, Ős fohászkodjunk azért, hogy Krisztus árcsoduláival látja el az embereket, mutatva, egyikük sem ártóktelen. Mindegyikre szükség van. Ha Krisztus szereti őket, nekünk is azt kell tennünk.

3. Működjünk együtt

a közösségben. Az egyházban addig nem lesz egység, amíg minden tagja egy egységként

nem kapcsolódik be Jézus Krisztus evangéliumának hirdetésébe. Az összhang elsajátítására a missziós ideális kózpont jelent. Megtanítja a hívőket, hogy ők kálátn-kálátn Isten hatalmas családjának részei, és az egész test boldogsága az egyes hívők jártától függ.

Szolgálatok sorában Krisztus

összekapcsolta a test és a lélek egészeségének helyreállítását. Amikor tanítványait ótnak indította, kihangsúlyozta, hogy hasonlóan cselekedjenek, példájának és gyágyátsanak (Lk 9:2; 10:9).

Krisztus egyházi munkájának tevényt

egrészt folytatnia kell a példájait - az igeszolgalatot -, valamint az egészeségsági missziós munkát. Isten műveinek egyikét sem szabad egymástól függetlenül vagy kizárólagosan kezelni. Az emberekért végzett munkájukat jellemezze egyensúly, összhangban tártnő kálátn munkálkodás, mint ami Krisztus korában volt.

Az egyházi munka kálátnbővítő

részeit végzők szorosan működjenek együtt, ha erővel akarják hirdetni a világnak az evangéliumot. Vannak, akik úgy érzik, hogy az egészeség az eredményesség érdekében összevonást jelent. A test hasonlata azonban arra utal, hogy minden szerv fontos, akár kicsi, akár nagy. Világos és világos műveivel kapcsolatban Isten tervében az egyttműködés, és nem a vetélkedés szerepel. Így Krisztus testének egésze az őszézetlen szeretetet szemlélteti, ami olyan fenségesen mutatkozott meg a kereszten.

4. Az átfogó társulat

kialakítása. Az

egház nem mutat igazi egészeséget, ha nem öpöti tevékenyen Isten művét a világ minden részén. Az egyháznak minden tőle telhetőt meg kell tennie, hogy elkerülje a nemzetiségi, műveltségi vagy területi elszigetelődési politikát. A kálátnbővítő nemzetiségű hívők keveredjenek egymással, és dolgozzanak együtt, hogy egészesre jussanak társulatban, szándékban és cselekedetben.

Gondot kell fordítani az

egházban arra, hogy ne pártoljanak kálátn nemzeti érdekeket, ami tártana az egészes, világos és világos irányvonalnak. Az egyház vezetése úgy dolgozzon, hogy megőrizze az egyenlőséget és egészeséget, ügyelve, nehogy olyan tervek, illetve látszólagos fejlesztésbe kezdjenek egy területen, amelyeket csak a világ máris részén öpölő műveire lehetne pártolni.

5. Kerüljük mindazt,

ami megosztást kelt. Megosztást kelt az egyházban a hívők éntése, bölcsesége, énteltsége, éntelgésége, a fennhőjés, az előtállat, a bölgyelgés, a megbölyegzés és a hibák keresgélése. E magatartásformák mágygyt gyakran a keresztny első szeretetnek elvesztése hódodik meg. Egymás iránti szeretetünket megőjt-thatja, ha ismét feltekintünk a Golgotán Isten ajándékára, Krisztusra (1Jn 4:9-11).

Isten kegyelme, amit a Szentlélek kinyit, el tudja nyomni szívünkben a dolgokat, amelyekből megoszlanak a fakad.

Amikor az egyik

gyülekezetben szóltam, majd, majd azt tanácsolta nekik, hogy "Szentlélek szerint" járjanak (Gal 5:16). Színtelen imában kérjétek a Lélek vezetését, aki együtt hoz. Ha Lélekben járunk, megteremnek bennünk a Lélek gyümölcsei - a szeretet, a örömmel, a békességgel, a kegyelmevel, a szíves, hűséggel, szelíd-séggel, a mértéktelenség - , amelyek járnak ellenszereit a megoszlanak (Gal 5:22).

Jakab figyelmeztetett a

megoszlanak máskor forrására is, amikor vagyonuk vagy helyzetük alapjain dőlnek el, hogyan bízunk az emberekkel. Erős kifejezéssel állt el az ilyen kivételést. "Ha személynégylogatátok vagytok, vettek, elmarasztaltatva a tervény által, mint annak megrontásai." (Jak 2:9) Isten nem személynégylogatát (ApCsel 10:34), ezért nem szabad nagyobb hűveléssel viselkedni egyes gyülekezeti tagok iránt tisztásk, vagyonuk vagy képességeik miatt. Tisztelhetjük őket, de nem szabad azt gondolnunk, hogy mennyei atyánk szemében értékesebbek volnának Isten legegyszerűbb gyermekénél. Krisztus szavai helyreigazítják ítélszunkat. "Amennyiben megcselekedtetek egygel emez én legkisebb atyámfiai kinyit, énvelem cselekedtetek meg." (Mt 25:40) Krisztus a legkisebb és a legnagyobb áldásban részesült tagban is képviselteti magát. Mind az Ő gyermekei, ezért egyformán fontosak a számára.

Urunk, az ember Fia,

testvére lett a minden fiának és leányának, ezért arra hívott el, mint kinyit, hogy egy értelemben és egy misszióban nyújtsuk a megváltás üzenetét minden nemzetségből, ágazatból, nyelvből és népéből (Jel 14:6) valánk testvéreinknek.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Benjamin F. Reaves, What Unity Means to Me, Adventist Review, 1986. december 4., 20. oldal

2.

Â

White, The Adventist Home (Nashville, TN; Southern Publishing Assn., 1952), 179. oldal